

Категорія справи № **751/2536/23: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки; Встановлення або поширення злочинного впливу.**
Надіслано судом: **03.02.2026.** Зареєстровано: **04.02.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **05.02.2026.**

Номер судового провадження: **1-кп/751/127/26**

Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12021000000001459**

Справа №751/2536/23

Провадження №1-кп/751/127/26

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 лютого 2026 року місто Чернігів

Новозаводський районний суд міста Чернігова

у складі: головуючого-судді ОСОБА_1

суддів: ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

за участю секретарів ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 ,

прокурорів ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , ОСОБА_12 ,

обвинуваченого ОСОБА_13 ,

захисників ОСОБА_14 , ОСОБА_15 , ОСОБА_16 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12021000000001459 від 23.11.2021 року за обвинуваченням

ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Городня Городянського району Чернігівської області, громадянина України, раніше судимого:

- 26.12.2006 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 1 ст. 263 КК України до позбавлення волі на строк 3 роки із застосуванням ст. 75 КК України звільнений від відбування покарання з іспитовим строком 2 роки;

- 25.07.2007 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 1 ст. 263 КК України до позбавлення волі на строк 4 роки 3 місяці. 30.08.2007 міра покарання змінена Апеляційним судом Чернігівської області до позбавлення волі на строк 3 роки 6 місяців. 20.05.2008 міра покарання зменшена Верховним судом України до позбавлення волі на строк 3 роки 3 місяці. 02.10.2008 Прилуцьким міським судом Чернігівської області умовно-достроково звільнений від відбування покарання з не відбутим строком 1 рік 6 місяців 21 день;

- 05.10.2009 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 2 ст. 186, ч. 2 ст. 289, ч. 2 ст. 342, ч. 2 ст. 345 КК України до позбавлення волі на строк 7 років з додатковою мірою покарання у вигляді конфіскації майна. 26.11.2009 Чернігівським апеляційним судом вирок скасовано, а справу направлено на дорозслідування. 11.03.2010 знову засуджений Новозаводським районним судом м.

Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 2 ст. 342 КК України до позбавлення волі на строк 7 років 3 місяці з конфіскацією майна, на основі ст. 71 КК України частково приєднано не відбуту частину покарання по вироку Новозаводського районного суду м. Чернігова від 25.07.2007 і кінцева міра покарання склала 7 років 6 місяців позбавлення волі з конфіскацією майна. 11.02.2016 звільнений у зв'язку із відбуттям строку покарання;

- 21.10.2019 Чернігівським районним судом Чернігівської області за ч. 3 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 1 ст. 263, ч. 1 ст. 309 КК України до позбавлення волі на строк 10 років із додатковою мірою покарання у вигляді конфіскації майна,

проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 ,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

1. Формулювання обвинувачення, яке пред'явлене особі і визнане судом недоведеним.

Згідно обвинувального акту органом досудового розслідування ОСОБА_13 обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України за наступних обставин.

Згідно з положеннями статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою» від 04.06.2020 № 671-IX внесено зміни в тому числі до Кримінального кодексу України з метою виключення впливу суб'єктів злочинної ієрархії на криміногенні, економічні та політичні процеси в державі, припинення злочинної діяльності спільнот та їх учасників; ліквідування ієрархії злочинного світу та його традицій.

Однак, ОСОБА_13 , достовірно знаючи про запровадження в Україні кримінальної відповідальності за вплив суб'єктів злочинної ієрархії на суспільні відносини, в тому числі криміногенні, набувши статусу суб'єкта злочинного впливу встановлював та поширював його в слідчому ізоляторі за наступних обставин.

ОСОБА_13 (кримінальне прізвище « ОСОБА_17 ») засуджений за вчинення умисних особливо тяжких корисливих злочинів, а саме:

- 26.12.2006 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 1 ст. 263 КК України до позбавлення волі на строк 3 роки із застосуванням ст. 75 КК України звільнений від відбування покарання з іспитовим строком 2 роки;

- 25.07.2007 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 1 ст. 263 КК України до позбавлення волі на строк 4 роки 3 місяці. 30.08.2007 міра покарання змінена Апеляційним судом Чернігівської області до позбавлення волі на строк 3 роки 6 місяців. 20.05.2008 міра покарання зменшена Верховним судом України до позбавлення волі на строк 3 роки 3 місяці. 02.10.2008 Прилуцьким міським судом Чернігівської області умовно-достроково звільнений від відбування покарання з не відбутим строком 1 рік 6 місяців 21 день;

- 05.10.2009 Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 2 ст. 186, ч. 2 ст. 289, ч. 2 ст. 342, ч. 2 ст. 345 КК України до позбавлення волі на строк 7 років з додатковою мірою покарання у вигляді конфіскації майна. 26.11.2009 Чернігівським апеляційним судом вирок скасовано, а справу направлено на дорозслідування. 11.03.2010 знову засуджений Новозаводським районним судом м. Чернігова за ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 2 ст. 342 КК України до позбавлення волі на строк 7 років 3 місяці з конфіскацією майна, на основі ст. 71 КК України частково приєднано не відбуту частину покарання по вироку Новозаводського районного суду м. Чернігова від 25.07.2007 і кінцева міра покарання склала 7 років 6 місяців позбавлення волі з конфіскацією майна. 11.02.2016 звільнений у зв'язку із відбуттям строку покарання;

- 21.10.2019 Чернігівським районним судом Чернігівської області за ч. 3 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 1 ст. 263, ч. 1 ст. 309 КК України до позбавлення волі на строк 10 років із додатковою мірою покарання у вигляді конфіскації майна.

За час здійснення злочинної діяльності, ОСОБА_13 відбував покарання у місцях позбавлення волі, зокрема досудовим розслідування встановлено, що:

- з 10.09.2007 по 10.10.2008 - у ДП «Прилуцька виховна колонія УДДУ з питань виконання покарань в Чернігівській області»;
- з 19.04.2010 по 11.02.2016 - у ДУ «Райківська виправна колонія (№73)»;
- з 30.09.2017 по 19.02.2021 - у ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор»;
- з 19.02.2021 по 16.04.2021 - у ДУ «Покровська виправна колонія (№ 17)»;
- з 16.04.2021 по 05.01.2023 - у ДУ «Райківська виправна колонія (№ 73)»;
- з 05.01.2023 - у ДУ «Вінницька виправна колонія (№ 86)».

Так, ОСОБА_13, внаслідок довготривалого перебування у місцях позбавлення волі в різних установах виконання покарань, будучи засудженим за вчинення майнових та насильницьких особливо тяжких злочинів, маючи певний життєвий досвід, організаторські здібності, лідерські якості, підтримуючи так звані «злочинські традиції» (неписані, однак обов'язкові для виконання правила поведінки, дотримання певної життєдіяльності (злочинного світу), які передбачають беззастережну підпорядкованість), не бажаючи ставати на шлях виправлення, тобто процесу позитивних змін, які відбуваються в його особистості та створюють у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки, ігноруючи вимоги статті 68 Конституції України щодо зобов'язання кожного громадянина неухильно додержуватися Конституції України та законів України, в тому числі чинного законодавства України, що визначають порядок утримання та відбуття покарань ув'язненими в місцях позбавлення волі, правилам поведінки в місцях позбавлення волі, а також загальноприйнятим правилам поведінки в суспільстві, використовуючи свої особисті якості та можливості, здобув «повагу та авторитет» серед засуджених, як особа в статусі суб'єкта злочинного впливу.

Поряд з цим, згідно з вимогами статті 9 Кримінально-виконавчого кодексу України засуджені зобов'язані, в тому числі:

- виконувати встановлені законодавством обов'язки громадян України, неухильно додержуватися правил поведінки, які передбачені для засуджених, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших осіб;
- виконувати встановлені законодавством вимоги адміністрації органів і установ виконання покарань;
- ввічливо ставитися до персоналу, інших осіб, які відвідують установи виконання покарань, а також до інших засуджених.

Утім, з метою здобуття, укріплення та підвищення свого «авторитету» серед осіб злочинної спрямованості, та інших осіб, які утримувалися в місцях позбавлення волі, ОСОБА_13 неодноразово нехтував вказаними вище обов'язками засуджених, порушував режим утримання, тим самим демонструючи спротив адміністрації установи виконання покарань, свою зверхність та незламність характеру, а також небажання виконувати визначені законодавством правила поведінки засуджених осіб в місцях позбавлення волі, за що піддавався заходам стягнення адміністрацією установ, зокрема:

- 19.10.2017 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді попередження;
- 13.12.2017 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід

стягнення у вигляді догани;

- 15.12.2017 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 21.12.2017 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 31.01.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 08.02.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 07.05.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 04.06.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3, 4.5 Правил внутрішнього розпорядку (вилучено мобільний телефон) застосовано захід стягнення у вигляді 5 діб карцеру;

- 16.07.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 17.08.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 05.09.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення правил поведінки застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 07.05.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 08.10.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за намагання вдарити молодшого інспектора застосовано захід стягнення у вигляді 3 діб карцеру;

- 16.11.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 29.12.2018 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 21.02.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 26.02.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;

- 15.06.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3 Правил внутрішнього розпорядку (намагався встановити міжкамерний зв'язок) застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 05.07.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 4.2, 4.3, 4.5 Правил внутрішнього розпорядку (вилучено мобільний телефон) застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 26.09.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 2, 3 глави 4 Розділу 1 Правил внутрішнього розпорядку (встановив міжкамерний зв'язок та вилучено мобільний телефон) застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 17.10.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за намагання встановити міжкамерний зв'язок застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 06.11.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за намагання встановити міжкамерний зв'язок застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 20.11.2019 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за намагання встановити міжкамерний зв'язок застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 21.02.2020 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за намагання встановити міжкамерний зв'язок застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 26.08.2020 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 2, 3 глави 4 Розділу 1 Правил внутрішнього розпорядку (вилучено мобільний телефон) застосовано захід стягнення у вигляді 5 діб ДІЗО;
- 16.12.2020 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 2, 3 глави 4 Розділу 1 Правил внутрішнього розпорядку (зберігання заборонених предметів) застосовано захід стягнення у вигляді 3 доби ДІЗО;
- 22.12.2020 начальником ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» за порушення вимог п.п. 2, 3 глави 4 Розділу 1 Правил внутрішнього розпорядку (вилучено мобільний телефон) застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 07.05.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 07.05.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;
- 07.05.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;
- 14.05.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;
- 17.05.2021 за порушення форми одягу застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;
- 17.05.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді 10 діб ДІЗО;
- 29.06.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 16.11.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;
- 16.11.2021 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді 14 діб ДІЗО;
- 22.11.2021 за відмову виконувати законні вимоги представників адміністрації ДУ «Райківська виправна колонія (№ 73)» застосовано захід стягнення у вигляді попередження;
- 16.11.2021 за порушення режиму тримання застосовано захід стягнення у вигляді догани;
- 16.11.2021 за нетактовну поведінку застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;

- 07.02.2022 за порушення розпорядку дня застосовано захід стягнення у вигляді суворої догани;

- 07.02.2022 за порушення форми одягу застосовано захід стягнення у вигляді 10 діб ДІЗО.

Унаслідок цих порушень, у тому числі порушення розпорядку дня та режиму утримання, зберігання заборонених предметів, невиконання законних вимог адміністрації установ виконання покарань, ОСОБА_13 також здобув та підвищив «повагу і авторитет» серед утримуваних.

Отримавши певний життєвий досвід, маючи організаторські здібності, лідерські якості, здобувши відповідний «авторитет» та «визнання» серед криміногенного елементу (осіб, що вчиняли злочини, притягувалися до кримінальної відповідальності тощо), що утримувався в місцях позбавлення волі та знаходився на волі, ОСОБА_13 при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах (таких як: час, місце, спосіб тощо), але не пізніше серпня 2020 року, був визначений так званим «смотрящим» (кримінальним авторитетом, який уповноважений вирішувати питання віднесенні до ведення «ворів в законі» та відповідає за ситуацію в установі виконання покарань (в тому числі слідчому ізоляторі), здійснює контроль та координацію діяльності злочинного середовища на конкретній території, є утримувачем «злочинського общака» в установі виконання покарань (в тому числі слідчому ізоляторі)) за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», за адресою: Чернігівська область, м. Чернігів, вул. Ремісничка, 2, а відтак - встановив та поширив злочинний вплив у вказаному слідчому ізоляторі.

Одночасно з цим, отримавши статус «смотрящего», ОСОБА_13 зобов'язувався дотримуватися чітко визначених правил особистісної поведінки (так званих «злочинських понять») щодо взаємовідносин з іншими категоріями криміногенного світу та поширення свого злочинного впливу в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», зокрема взяв на себе повноваження: підтримувати «злочинські традиції»; заохочувати осіб, що підтримують «злочинські традиції» та застосовувати каральні заходи за їх недотримання; контролювати постачання, зберігання та розподіл особистих матеріальних благ між засудженими, які відбувають покарання на території зазначеної установи; підтримувати міжрегіональні кримінальні зв'язки (як в інших місцях позбавлення волі, так і на волі); вести списки нагляду за надходженням грошових внесків від представників злочинного середовища та їх облік.

Метою підтримання «злочинських понять» було створення сприятливих умов утримання осіб, що займаються злочинною діяльністю, надання їм необґрунтованих переваг (в матеріальному забезпеченні, авторитеті, забезпеченні засобами зв'язку тощо) перед іншими утримуваними відповідно до каст та ієрархії, які наводяться нижче, тобто - вплив на злочинну діяльність.

Будучи «смотрящим» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» (в період з не пізніше 14.08.2020 по не раніше 08.11.2020), ОСОБА_13 на території установи виконання покарань - ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» визначив та запровадив власні «неписані правила поведінки» (які відповідають так званим «злочинським поняттям»), а також виконував функції, направлені на встановлення та поширення злочинного впливу, зокрема:

- щодо матеріального забезпечення (насамперед осіб, які дотримуються норм злочинної поведінки) та координації злочинної діяльності на території даної установи;

- щодо розподілу сфер злочинного впливу на території установи;

- прийняв всю повноту неформальної влади на території установи;

- розробив загально-визначені правила поведінки у відповідності до «злочинських законів» та забезпечував дотримання їх утримуваними в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» (ув'язнені, засуджені та арештовані, далі утримувані);

- забезпечував координацію дій серед засуджених, підтримання так званого порядку - дотримання норм поведінки, визначених як «воровські поняття» («злочинські традиції»), роз'яснював правила поведінки «по поняттям»;

- забезпечував неухильний контроль за виконанням визначених ним злочинних правил та обов'язків утримуваними в установі. В разі невиконання визначених ним правил поведінки (вчинення не «по поняттям»), особисто застосовував до утримуваних фізичне та психологічне насильство, спрямоване

на впровадження цих «понять», визначав міру покарання, а також доручав найближчому довіреному оточенню застосовувати визначену ним міру покарання;

- визначав злочинну касту («злочинний статус»), в якій мали перебувати утримувані відповідно ієрархії, зокрема: «бродяги» (вори - частина сталої кримінальної спільноти, категорично ніколи не йдуть на угоду з адміністрацією закритих виправних установ, якщо дії останніх суперечать арештанському устрою життя та поняттям, складають еліту та найвищу ланку у злочинному середовищі), «мужики» (найчисленніша група засуджених, що, як правило, попадають до місць позбавлення волі випадково і розраховують після відбуття строку покарання повернутися до нормального звичайного життя; працюють, не претендують на неформальну владу і не співпрацюють з адміністрацією закладу позбавлення волі), «козли» (засудженні переслідувані, принижені, одна з найнижчих каст арештантської ієрархії, співпрацюють з адміністрацією місць позбавлення волі), «бариги» (особа, яка живе за рахунок грошей, отриманих від торгівлі наркотичними засобами), «петухи», «обіжені», «опущені» (одна з найнижчих тюремних каст людей, які зазвичай зазнали реального або символічного гомосексуального зґвалтування, або добровільно вступали в гомосексуальні статеві зносини, або зазнали іншої принизливої дії типу мокання в унітаз тощо). При цьому, відповідно до «воровських понять» вказані касты розрізняв на «порядочні» (бродяги, мужики тощо) та «непорядочні» (козли, бариги, петухи тощо);

- у разі встановлення серед утримуваних «непорядочного», визначав його подальші умови утримання в установі (визначав в якій камері буде утримуватись, надавав вказівки не виділяти із «общака» цигарки, продукти харчування, чай, роз'яснював іншим утримуваним як поводитись із «непорядочним» тощо);

- налагодив інформаційну (агентурну) роботу серед утримуваних, зокрема: утримувані доповідали йому про переміщення їх між камерами у вказаній установі; новини та плітки, які поширюються в установі; «гадські поступки» (дії, які не відповідають «злочинським законам», «поняттям»), які вчиняють утримувані та порушення серед утримуваних; надавав вказівки утримуваним доповідати йому коли до камери заселяють утримуваного з «непорядочними статтями» (збут наркотичних засобів, шахрайство, зґвалтування тощо), після чого вислуховував позицію зазначених осіб та приймав рішення щодо їх подальшого місця у «тюремній касті», камери в якій вони будуть утримуватись, роль та функції в житті та благоустрою серед засуджених;

- накопичував та утримував так званий «общак» (фонд взаємодопомоги серед кримінального середовища), який в свою чергу був розділений на «общее» (грошові кошти, продукти харчування, цигарки тощо, які призначені для власних потреб утриманих) та «чорне» (грошові внески - «десятину» - 10% від загального обсягу отриманих внаслідок злочинної діяльності особами, які нею займалися (в тому числі азартними іграми), та в подальшому перераховувались в «общак»; грошові внески, спрямовані на організацію і здійснення злочинної діяльності, в тому числі організацію і проведення азартних ігор серед утримуваних тощо);

- накопичення вказаного «общака» в основному здійснювалось шляхом збору коштів та речей із засуджених, а також отримання посилок, в тому числі і від криміногенного елементу, який знаходиться на волі. При цьому, накопичення грошей здійснювалось шляхом поповнення карткових рахунків, відкритих у різних банківських установах (в тому числі відкритих на утримуваних в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» осіб), зокрема під час досудового розслідування встановлено наступні карткові рахунки: НОМЕР_1 (АТ КБ «ПриватБанк»), який належав ОСОБА_18 , ІНФОРМАЦІЯ_2 та НОМЕР_2 (АТ «Універсал Банк»), який належав ОСОБА_19 , ІНФОРМАЦІЯ_3 та перебували у фактичному володінні і користуванні ОСОБА_13 ;

- будучи утримувачем «общака», на власний розсуд організовував розподіл продуктів харчування, цигарок, серед утримуваних, при цьому перенесення вказаних речей між камерами доручалося «каптьорщику» (комірнику), а також забезпечував засобами зв'язку (мобільними телефонами);

- організовував азартні ігри на території установи, з метою наповнення «общака»;

- забезпечував, організовував та схвалював постачання на територію установи тютюнових виробів, продуктів харчування, мобільних телефонів, наркотиків, інших заборонених речей, після чого розподіляв їх серед утримуваних, які вели правильний в його розумінні за так званими «злочинськими традиціями» спосіб життя;

- вимагав від утримуваних приймати участь у поповненні «общака» (в тому числі і через адвокатів), облаштовувати побут камер в яких вони утримуються, заносити мобільні телефони та інші заборонені речі до ізолятора;
- вирішував всі спори, які виникали між утримуваними з точки зору неписаних кримінальних «законів», «понять», виступаючи в таких випадках в ролі «третейського судді» та визначав обґрунтованість претензій, а також приймав рішення про необхідність покарання винуватця та його виду. При цьому, роз'яснював утримуваним, що вони мають право звернутися за вирішенням спору до іншого суб'єкта злочинного впливу за межами ізолятора («бродяги», «вора в законі», «смотрящего» тощо) тільки в тому випадку, якщо він сам не зуміє його вирішити, в іншому випадку всі утримувані у вказаній установі зобов'язані звертатися тільки до нього за вирішенням спорів та конфліктних ситуацій;
- з метою ефективного дотримання утримуваними «злочинських понять» та підпорядкування, визначив «смотрящего за больничною» (особою, що відповідала за впровадження «злочинського» впливу в медичній частині та камерах, у яких утримувались хворі) у вказаній установі - ОСОБА_20 , ІНФОРМАЦІЯ_4 (кримінальне прізвище « ОСОБА_21 »), « ОСОБА_22 » (особою, що відповідала за впровадження «злочинського» впливу в частині установи, де утримувались неповнолітні) - ОСОБА_23 , а також визначив «смотрящих» за «хатами» (осіб, що відповідали за впровадження «злочинського» впливу в камерах у місцях позбавлення волі), які підпорядковувались йому як «смотрящему та відповідачу за ізолятором», а також при вирішенні спорів та конфліктних ситуацій останнє слово залишалося за ним;
- з метою покращення умов особистого побуту та побуту утримуваних налагодив взаємодію з працівниками ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», завдяки чому: вирішував переміщення утримуваних між камерами в установі, так як йому було вигідно для поширення злочинного впливу; організовував передачу посилок до установи із забороненими речами; особисто міг вільно пересуватися по території ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор»; організовував побачення утримуваних із рідними та знайомими;
- підтримував злочинні зв'язки із криміногенним елементом (в тому числі, які здійснюють злочинний вплив) як в місцях позбавлення волі, так і на волі, а також був визнаний вказаними особами як «смотрящий», «відповідач» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор»;
- при етапуванні (примусове транспортування осіб до місця відбування покарання тощо) до іншої установи виконання покарань, давав їх характеристику «смотрящим» (іншому криміногенному елементу, який користувався авторитетом у злочинному світі) вказаної установи, зокрема: повідомляв чи вказаний утримуваний є «порядочним», чи «непорядочним»; які проступки він вчинив, що не відповідають «злочинським поняттям»; чи надавав кошти, продукти харчування, інші речі для поповнення «общака» тощо;
- при етапуванні «порядочних» утримуваних до іншої установи виконання покарань, організовував із «общака» передачу їм необхідних речей із собою (речі побуту, мило, цигарки, пральний порошок, піну для гоління, зубну пасту тощо);
- вразі його особистого етапування до іншої установи виконання покарань, повинен був надати «ворам в законі» (авторитет, найвище звання в кримінальному світі, рішення та вказівки якого відповідно до «воровського закону» беззастережно та неухильно виконуються, незалежно від того звідки вони надійшли - передані з місць позбавлення волі, чи з волі; головує на сходках, де його думка та слово є вирішальними) кандидата на «смотрящего» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» замість себе.

Поряд з цим, у криміногенному середовищі, ОСОБА_13 також визнавався «бродягою», в тому числі і серед осіб, які встановлюють та поширюють в суспільстві злочинний вплив, в тому числі і особами в статусі «ворів в законі».

Таким чином, ОСОБА_13 завдяки авторитету, іншим особистим якостям та можливостям, за вищевказаних обставин, не пізніше серпня 2020 року, протиставляючи себе поняттям законності, ігноруючи дотримання вимог самокерованої правослукняної поведінки, маючи певний життєвий досвід та розуміння принципів діяльності криміногенних елементів, отримав статус «смотрящего» за ДУ

«Чернігівський слідчий ізолятор», де не раніше ніж по 08.11.2020 встановлював та поширював злочинний вплив, зокрема:

- 14.08.2020 на основі так званих «воровських понять», знаходячись в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», спільно з ОСОБА_24 (кримінальне прізвище « ОСОБА_25 ») завдав фізичне насильство ОСОБА_26 (кримінальне прізвище « ОСОБА_27 ») за порушення дисципліни у нетверезому стані перед адміністрацією установи та можливого погіршення умов утримання після його дій;

- 15.08.2020 приблизно о 22.18 год., діючи за так званими «воровськими поняттями», за допомогою мобільного зв'язку надав вказівку ОСОБА_28 (кримінальне прізвище « ОСОБА_29 ») здійснити фізичне насильство над «баригією» ОСОБА_30 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 »). Після чого, в цей же час, ОСОБА_28 знаходячись в камері № 13 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» вчинив фізичне насильство щодо ОСОБА_32 ;

- в період з 15.08.2020 по 25.08.2020 на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_33 та ОСОБА_34 (кримінальне прізвище « ОСОБА_35 »), а саме зобов'язав останнього виплатити ОСОБА_36 гроші в сумі 700 гривень та передати мобільний телефон;

- 04.09.2020 в період часу з 00.10 год. по 01.10 год. на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_37 (кримінальне прізвище « ОСОБА_38 ») та ОСОБА_39 (кримінальне прізвище « ОСОБА_40 »), прийняв рішення не називатися ОСОБА_41 «порядочним»;

- 06.09.2020 в період часу з 22.25 год. по 22.52 год. за допомогою мобільного зв'язку вирішив конфлікт між ОСОБА_42 та невстановленою особою на ім'я « ОСОБА_43 », який не віддав їй наркотичний засіб - «метадон» на території м. Чернігів;

- 07.09.2020 в період часу з 13.38 год. по 23.24 год. за допомогою мобільного зв'язку прийняв участь у вирішенні конфліктної ситуації між ОСОБА_44 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 ») та ОСОБА_45 (кримінальне прізвище « ОСОБА_46 »), за результатом якого прийнято рішення вчинити фізичне насильство над ОСОБА_44 ;

- 14.09.2020 в період часу з 16.29 год. по 16.50 год. за допомогою мобільного зв'язку, керуючись так званими «воровськими поняттями», роз'яснив утримуваним ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_47 (кримінальне прізвище « ОСОБА_48 ») та невстановленій особі на ім'я « ОСОБА_49 », щодо ліміту виділення їм цигарок із «общака» та недопустимості висловлювання претензій про видачу цигарок «за його спиною», вразі наявності таких претензій чи невдоволень, необхідності висловлення цих претензій безпосередньо йому.

Так, в ніч на 14.08.2020 ОСОБА_50 (кримінальне прізвище « ОСОБА_27 ») знаходячись у камері № 05 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», без так званого «дозволу смотрящего (ОСОБА_51)», святкував своє «етапування» до іншої установи виконання покарань та, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння (більш точних даних, таких як: час, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено), порушував тишу (кричав, шумів тощо), чим привернув негативну увагу до себе та інших утримуваних зі сторони працівників вказаної установи, що могло негативно вплинути на «авторитет» ОСОБА_13 серед ув'язнених та злочинного середовища, а також посилення режиму утримання з боку адміністрації, що в свою чергу значно ускладнювало ОСОБА_13 поширення злочинного впливу серед утримуваних.

Після чого, 14.08.2020 ОСОБА_13 (кримінальне прізвище « ОСОБА_17 ») будучи «смотрящим» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах (таких як: час, місце, спосіб тощо), попередньо дізнавшись про вищевказані компрометуючі дії ОСОБА_50 , домовився із невстановленими працівниками ізолятора про відтермінування етапування ОСОБА_50 з метою помсти останньому, спрямованої на підвищення власного авторитету серед утримуваних, що в свою чергу сприяло б поширенню ним злочинного впливу.

Після чого, 14.08.2020 в період часу з 16.10 год. по 20.20 год., більш точних даних (таких як: час, місце, спосіб тощо) органом досудового розслідування не встановлено, ОСОБА_13 спільно з іншим

утримуваним ОСОБА_24 (кримінальне прізвище « ОСОБА_25 »), знаходячись в приміщенні ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», та діючи умисно з вищевказаною метою, застосували до ОСОБА_50 фізичне насильство.

Крім того, 14.08.2020 о 16.10 год. на мобільний телефон ОСОБА_13 за номером абонента НОМЕР_3 з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_4 зателефонував ОСОБА_52 (кримінальне прізвище « ОСОБА_53 »), який утримувався у камері № 44 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор». Під час розмови у телефонному режимі ОСОБА_13 , використовуючи свій «авторитет» серед утримуваних, приблизно о 16.18 год., запропонував ОСОБА_54 «забрати» до себе в камеру утримуваного ОСОБА_32 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 »), який утримувався в камері № 13 зазначеної установи за ч. 2 ст. 307 КК України та був віднесений до касти «бариг», для доручення йому займатися «магазин» (здійснювати незаконну продаж різних не заборонених товарів серед ув'язнених) в даній установі з метою отримання незаконного прибутку, що давало можливість поширення злочинного впливу серед утримуваних шляхом наповнення та розподілу матеріальних цінностей «общака». Можливості підкупу адміністрації та інших утримуваних тощо. На цю пропозицію ОСОБА_55 надав свою згоду.

У подальшому, ОСОБА_56 відмовився від переведення до камери № 44, у зв'язку з чим, 15.08.2020 о 22.15 год., ОСОБА_13 з метою покарання за це ОСОБА_32 , а також примушування останнього до підкорення встановленим ним правилам - «воровським поняттям», зателефонував зі свого мобільного телефону за номером абоненту НОМЕР_3 на мобільний телефон за номером абоненту НОМЕР_5 , яким користувалися утримувані камери № 13 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», в якій утримувався ОСОБА_56 та з'єднався із ОСОБА_28 (кримінальне прізвище « ОСОБА_29 », « ОСОБА_57 »).

У ході даної телефонної розмови ОСОБА_13 , користуючись авторитетом та впливом у кримінальному середовищі, з метою підтвердження свого злочинного впливу та покарання ОСОБА_32 за невиконання наданих йому вказівок щодо переміщення в іншу камеру, а також з метою примушування до їх виконання, надав вказівку утримуваному ОСОБА_28 застосувати фізичне насильство до ОСОБА_58 .

В свою чергу, ОСОБА_28 усвідомлюючи, що ОСОБА_13 має статус «смотрящего» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» та наділений «неформальною владою» серед утримуваних у вказаній установі, а також користується повагою, авторитетом та визнанням серед інших криміногенних елементів, діючи за його вказівкою застосував фізичне насильство у вигляді нанесення побоїв ОСОБА_59 .

Далі, ОСОБА_13 під час телефонної розмови із ОСОБА_44 , яка відбулася 15.08.2020 в період часу з 22.19 год. по 22.21 год., із погрозою застосування фізичного насильства щодо останнього та принижуючи його нецензурною лайкою, в черговий раз наказав йому переселитися у камеру 44 зазначеної установи, визначивши термін - до 17.08.2020, чим самим змусив ОСОБА_56 виконати надані вказівки.

ОСОБА_56 усвідомлюючи, що в разі відмови виконання вказівок ОСОБА_13 , що наділений «неформальною владою» у зазначеній вище установі та користується авторитетом і повагою серед інших утримуваних, до нього буде застосоване фізичне насильство та створюватимуться несприятливі умови утримання в установі, погодився на переміщення.

З метою неухильного дотримання ОСОБА_44 отриманих вказівок, підтвердження свого злочинного впливу та авторитету серед утримуваних в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», що полягало в неухильному виконанні прийнятих ним рішень, 16.08.2020 о 00.36 год. ОСОБА_13 , зателефонував зі свого мобільного телефону за номером абоненту НОМЕР_3 на мобільний телефон за номером абоненту НОМЕР_5 та погрозуючим (зверхнім) тоном, продублював вказівку ОСОБА_60 щодо необхідності переміщення до іншої камери утримання о 06.00 год. ранку разом з усіма особистими речами, про що домовлено зі службовими особами зазначеної установи. Далі, ОСОБА_56 виконуючи вказівки, надав телефонну слухавку невстановленій особі на ім'я « ОСОБА_61 », що утримувалась в одній камері разом з першим, якій ОСОБА_13 використовуючи свій «статус», надав завдання здійснити контроль за виконанням ОСОБА_44 вказівок щодо переміщення о 06.00 годині в іншу камеру.

Після чого, 16.08.2020 о 01.40 год. на мобільний телефон ОСОБА_13 за номером абонента НОМЕР_3 з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_4 зателефонував ОСОБА_55 з метою підтвердження вказівки ОСОБА_13 про переміщення ОСОБА_32 до його камери, в якій утримувався ОСОБА_62 . В процесі телефонної розмови ОСОБА_13 підтвердив свою вказівку та з метою покарання ОСОБА_32 за допущення порушень неухильного виконання наданих йому вказівок, а також з метою підтвердження злочинного впливу на утримуваних в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», надав вказівку ОСОБА_54 завдати один удар в область обличчя ОСОБА_32 та наказав вчиняти подальші дії психологічного та фізичного насильства до цього утримуваного.

У подальшому, ОСОБА_32 було переміщено до камери № 44, де він пробув до 31.08.2020.

Крім того, приблизно в червні 2020 року, більш точних даних (таких як: час, місце, спосіб тощо) органом досудового розслідування не встановлено, утримуваний в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» - ОСОБА_63 (кримінальне прізвище « ОСОБА_35 »), який утримувався в камері № 16, домовився із іншою утримуваною особою у вказаній установі - ОСОБА_64 , який утримувався в камері № 24, про те, що допоможе дістати йому заборонений для користування утриманими предмет - мобільний телефон за 5 000 (п'ять тисяч) гривень, з яких вартість самого телефону складає 4 300 (чотири тисячі триста) гривень, а вартість «доставки» буде коштувати 700 (сімсот) гривень. Після чого, на виконання цих домовленостей, при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах (таких як: час, місце, спосіб тощо) ОСОБА_65 передав ОСОБА_66 гроші в сумі 5 000 (п'ять тисяч) гривень.

Утім, з червня 2020 року по 15.08.2020, ОСОБА_63 свої зобов'язання перед ОСОБА_67 не виконав - мобільний телефон останньому не передав та гроші не повернув.

15.08.2020 ОСОБА_65 усвідомлюючи, що ОСОБА_13 є «смотрящим» в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» і наділений неформальною владою та поширює злочинний вплив серед інших утримуваних, вирішив звернутися до останнього для вирішення конфлікту із ОСОБА_68 .

З цією метою, 15.08.2020 о 01.29 год. на мобільний телефон ОСОБА_13 за номером абонента НОМЕР_3 з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_6 зателефонував ОСОБА_65 , який повідомив йому про вищевказану ситуацію із ОСОБА_69 та, усвідомлюючи, що ОСОБА_13 є «смотрящим» в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» повідомив останнього про можливість звернення за допомогою у вирішенні вказаного конфлікту до когось із кримінальних авторитетів на волі. ОСОБА_13 використовуючи наданий йому найвищий ієрархічний статус серед осіб, утримуваних у зазначеній установі, користуючись власним авторитетом та взятими на себе функціями «смотрящего», роз'яснив ОСОБА_36 встановлений в злочинних спільнотах порядок вирішення спорів і конфліктів та недопустимості звернення до кого-небудь з метою вирішення зазначеного й інших конфліктів, до прийняття по ньому рішення ОСОБА_13 , і лише у випадку не вирішення конфліктів «смотрящим» ОСОБА_65 буде мати право звернутися до когось іншого за допомогою.

Після чого, ОСОБА_13 , не завершуючи вказану телефонну розмову, з метою виконання взятих на себе обов'язків та виконання функцій «смотрящего» зателефонував по іншій лінії на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_7 , яким користувалися особи, що утримувалися в камері № 16, та підключив до розмови ОСОБА_70 . Продовжуючи зазначену розмову в режимі «конференц-зв'язку», ОСОБА_13 здійснюючи функції «смотрящего» щодо вирішення спорів, які виникали між утримуваними з точки зору неписаних кримінальних «законів», «понять», виступаючи в даному випадку в ролі «третейського судді», з метою визначення обґрунтованості претензій ОСОБА_71 до ОСОБА_72 , вислухав пояснення останнього та, будучи особою, яка серед утримуваних надано право «вирішення» конфліктів прийняв відповідне «рішення». Дане «рішення» полягало у тому, що ОСОБА_63 повинен до 18.08.2020 надати ОСОБА_36 мобільний телефон або повернути гроші в сумі 5000 (п'ять тисяч) гривень. У разі невиконання «рішення», до ОСОБА_72 буде застосоване фізичне насильство.

У подальшому, 20.08.2020 в період часу з 17.47 год. по 17.55 год. під час телефонної розмови у режимі «конференц-зв'язку» між ОСОБА_13 , ОСОБА_64 та ОСОБА_73 , останній усвідомлюючи те, що ОСОБА_13 є «смотрящим» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» на виконання попередньо прийнятого «рішення» проінформував про неможливість дотримання взятих на нього обов'язків щодо доставлення мобільного телефону на територію ДУ «Чернігівський слідчий» ізолятор. ОСОБА_13

виконуючи взяті на себе функції та обов'язки, з метою вирішення конфлікту серед утримуваних, запропонував ОСОБА_36 забрати вказаний мобільний телефон із визначеного місця особисто, а ОСОБА_72 зобов'язав повернути гроші в сумі 700 (сімсот) гривень, які виділялися за доставку телефону.

Далі, 25.08.2020 о 23.36 год. на мобільний телефон ОСОБА_13 за номером абонента НОМЕР_3 з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_6 зателефонував ОСОБА_65, який за дотримання розроблених першим загально-визначених правил поведінки у відповідності до «злочинських законів» та з метою їх дотримання як утримуваного в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», усвідомлюючи попередньо доведений йому порядок вирішення спорів серед утримуваних, проінформував ОСОБА_13 щодо позитивного вирішення зазначеної вище конфліктної ситуації. Натомість ОСОБА_13 з метою накопичення так званого «общака», що входило до його «обов'язків смотрящего» проінформував ОСОБА_71 про обов'язкове надання до «общака» цигарок, які приходять із посилок.

Крім того, у невстановлений досудовим розслідування час, однак не пізніше 16.08.2020 (більш точних даних, таких як: час, місце, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено), особа, що утримувалась в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» - ОСОБА_74 (кримінальне прізвище «ОСОБА_40»), який утримувався в камері № 35, домовився із іншим утримуваним вказаної установи - ОСОБА_37 (кримінальне прізвище «ОСОБА_38»), який перебував в іншій камері, про те, що останній надає йому гроші в сумі 650 гривень, а ОСОБА_75 на вказану суму зі свого акаунту в додатку «Паріатч» зробить ставку на спортивне змагання.

Однак, ОСОБА_75, діючи з метою особистої вигоди, вказану вище ставку не зробив, гроші в сумі 650 гривень витратив за власним розсудом, а ОСОБА_76 повідомив, що він 16.08.2020 помилково зробив ставку зазначених коштів на хокейний матч і вона не зіграла.

ОСОБА_77, в період часу з 16.08.2020 по 04.09.2020 (більш точних даних, таких як: час, місце, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено), вважаючи, що ОСОБА_75 привласнив та використав передані ним гроші в сумі 650 гривень на власний розсуд, а його ввів в оману про помилкову ставку, звернувся за допомогою у вирішенні вказаного спору до ОСОБА_13 як до «смотрящего» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», і до особи, яка має неформальною владою, здійснює вплив на злочинну діяльність серед утримуваного кримінального елемента, та, використовуючи це становище, здатна вирішити даний конфлікт по «воровським поняттям».

Так, 04.09.2020 в період часу з 00.32 год. по 01.18 год., під час телефонної розмови в режимі «конференц-зв'язку» між ОСОБА_13, ОСОБА_78, ОСОБА_79 (кримінальне прізвище «ОСОБА_80»), «смотрящий» за камерою № 38), ОСОБА_81 (кримінальне прізвище «ОСОБА_82»), «смотрящий» за камерою № 35) та ОСОБА_83, останній під тиском та погрозами зі сторони ОСОБА_13, визнаючи його кримінальний авторитет та неформальну владу, усвідомлюючи поширення останнім злочинного впливу серед утримуваних, зізнався, що 16.08.2020 жодної ставки в додатку «Паріатч» на суму 650 гривень не здійснював, а вказані вище гроші ОСОБА_84 витратив на власні потреби, а саме програв в додатку азартних ігор (типу казино).

Після чого, ОСОБА_13 зобов'язав ОСОБА_85 повернути ОСОБА_76 взяті ним гроші, а ОСОБА_86 наказав повідомити в камері про те, що ОСОБА_75 не може називатися «порядочним».

Крім того, у 2020 році (більш точних даних, таких як: час, місце, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено), ОСОБА_56 (кримінальне прізвище «ОСОБА_31») на території м. Чернігів займався незаконним збутом наркотичних засобів, за підозрою у чому, 11.06.2020 був затриманий та утримувався в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор».

До його затримання за невстановлених досудовим розслідуванням обставинах (таких як: час, місце, спосіб тощо) ОСОБА_87 неодноразово покупала у ОСОБА_32 наркотичні засоби. Останній також повідомив ОСОБА_87, що у разі його затримання, вона може купувати наркотичні засоби у особи на ім'я «ОСОБА_88» (на даний час невстановлена досудовим розслідуванням особа).

Так, 06.09.2020 приблизно о 22.00 год. (більш точних даних, таких як: час, місце, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено) ОСОБА_87 знаходячись в м. Чернігів передала невстановленій особі на ім'я «ОСОБА_88» гроші в сумі 3 500 гривень, за що мала отримати від

останнього наркотичний засіб, однак не встановлена особа на ім'я « ОСОБА_88 » із отриманими коштами зникла у невідомому напрямку, при цьому обіцяний наркотичний засіб не передала та вимкнула мобільний телефон.

Після чого, ОСОБА_87 достовірно знаючи, що ОСОБА_56 утримується в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» і що йому може бути відоме місце знаходження не встановленої особи на ім'я « ОСОБА_88 », а також знаючи, що «смотрящим» за вказаною установою є ОСОБА_13 , який наділений неформальною владою, поширює злочинний вплив серед криміногенного елементу та може здійснити вплив на осіб, що скоюють злочини цієї категорії, ОСОБА_87 06.09.2020 о 22.25 год. з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_8 зателефонувала до ОСОБА_13 на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_3 та розповіла вищевказану ситуацію.

У подальшому, 06.09.2020 в період часу з 22.42 год. по 22.53 год., під час телефонної розмови в режимі «конференц-зв'язку» між ОСОБА_87 , ОСОБА_44 (який на той час утримувався в камері № 50 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор») та ОСОБА_13 , останній, діючи умисно з метою поширення злочинного впливу та погрожуючи ОСОБА_60 фізичною розправою, наказав йому повідомити про місце проживання не встановленої особи на ім'я « ОСОБА_88 ». ОСОБА_56 , усвідомлюючи злочинний авторитет ОСОБА_13 , що в разі відмови до нього буде застосоване фізичне насильство, повідомив адресу проживання не встановленої особи на ім'я « ОСОБА_88 », а також роз'яснив ОСОБА_87 маршрут до вказаної адреси.

Крім того, 06.09.2021 ОСОБА_13 зателефонував на номер мобільного телефону НОМЕР_9 та, використовуючи свій авторитет у кримінальному середовищі, попросив не встановлену особу на прізвище « ОСОБА_89 » сприяти у вирішенні вказаної конфліктної ситуації, пов'язаної із скоєнням злочинів у сфері незаконного обігу наркотичних речовин.

Після отримання інформації про місце проживання не встановленої особи на ім'я « ОСОБА_88 », а також іншого сприяння з боку ОСОБА_13 у вирішенні цього конфлікту, ОСОБА_87 , прибувши за повідомленою їй адресою придбала наркотичний засіб у не встановленої особи на ім'я « ОСОБА_88 ».

Крім того, ОСОБА_90 , який знаходився на волі, під час телефонних розмов із ОСОБА_13 (які відбулися 06.09.2020 в період часу з 15.26 год. по 15.30 год. та 07.09.2020 в період часу з 13.38 год. 13.41 год.), усвідомлюючи злочинний авторитет останнього, звернувся до нього за допомогою в організації телефонної розмови із ОСОБА_44 з приводу здійснення останнім звинувачень в адресу його знайомої (особу якої на даний час не встановлено) у співпраці з правоохоронними органами у якості особи, яка здійснює оперативні закупки наркотичних засобів з метою викриття осіб, що займаються їх збутом.

Після чого, 07.09.2020 о 23.08 год. ОСОБА_13 , з метою поширення впливу на злочинну діяльність та з'ясування обґрунтованості вказаних обвинувачень і можливого вжиття заходів до особи, що приймає участь у викритті злочинців, а також уникнення подальшої можливості правоохоронним органам використовувати цю не встановлену особу для викриття злочинів, використовуючи та поширюючи свій злочинний вплив, вирішуючи як «смотрящий» виниклу конфліктну ситуацію, з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_3 зателефонував на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_10 , яким користувалися особи, що утримувались в камері № 50, та під час телефонної розмови із ОСОБА_44 повідомив йому номер телефону ОСОБА_91 , а також наказав йому негайно зателефонувати до останнього.

У цей же день - 07.09.2020 у проміжок часу з 23.08 до 23.20 ОСОБА_56 підкоряючись наказу ОСОБА_13 за допомогою мобільного телефону зв'язався з ОСОБА_92 та в ході розмови зізнався у тому, що вчинював наклеп знайомої останнього, оскільки обґрунтувати та довести свої слова не зміг. Про це ОСОБА_90 розповів ОСОБА_13 під час телефонної розмови 07.09.2020 о 23.20 та запропонував останньому, задля поширення злочинного впливу та дотримання «воровських понять» покарати за необґрунтований наклеп ОСОБА_93 шляхом застосування фізичного насильства та дій, що принижують людську гідність, на що ОСОБА_13 надав свою згоду.

Крім того, 11.09.2020 о 16.13 год. не встановлена особа на ім'я « ОСОБА_49 », який утримувався в камері № 59 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» (медична частина установи), достовірно знаючи, що ОСОБА_13 є «смотрящим» та утримувачем «общака» у вказаній установі та зобов'язаний виділяти

речі із «общака» на потреби утримуваних, в тому числі цигарок, із мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_11 зателефонував до останнього на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_3 та під час розмови повідомив, що в них у камері закінчились цигарки і щоб ОСОБА_13 передав їм із «общака». На що ОСОБА_13, здійснюючи неформальне керівництво утримуваними та поширюючи серед них злочинний вплив, продовжуючи вказану телефонну розмову, запитав чи ОСОБА_20 (кримінальне прізвище «ОСОБА_21», «смотрящий за больничкою»), виділяв їм цигарки. На що невстановлена особа на ім'я «ОСОБА_49» повідомив, що цигарки, які їм виділив ОСОБА_20, вони вже скурили. Після чого, ОСОБА_13 повідомив що виділить із «общака» цигарки, при цьому роз'яснив, що є певні правила видачі речей із «общака» та ліміти.

У подальшому, в період часу з 16.22 год. 11.09.2020 по 14.47 год. 14.09.2020 (більш точних даних, таких як: час, місце, спосіб тощо, органом досудового розслідування не встановлено) ОСОБА_13, здійснюючи розподілення майна, спрямованого на забезпечення злочинної діяльності у відповідності до «воровських понять», надаючи при цьому пріоритет особам, які їх дотримуються поширюючи таким чином злочинний вплив, через «каптьорщика» передав до камери № 59 цигарки із «общака» в кількості 6 пачок.

14.09.2020 о 14.47 год. ОСОБА_94 (кримінальне прізвище «ОСОБА_95»), який утримувався в камері № 59, із мобільного телефону за номером абоненту НОМЕР_11 зателефонував на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_3, яким користувався ОСОБА_13, та усвідомлюючи що останній є «смотрящим» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» та на нього покладені функції щодо розподілу «общака» вчергове звернувся до останнього з метою отримання цигарок. На що ОСОБА_13 виконуючи функції щодо утримання та розподілу «общака», обов'язки щодо накопичення та утримання якого покладені на нього, роз'яснив останньому, про кількість виділених з «общака» тютюнових виробів на осіб, що утримують в зазначеній камері, а саме те, що 12.09.2020 на трьох утримуваних в камері виділено із «общака» 9 пачок цигарок (3 пачки виділив ОСОБА_20 та 6 пачок виділив ОСОБА_13). Також, з метою розподілу «общака» між усіма утримуваними та з метою дотримання встановленого і поширюваного ОСОБА_13 злочинного впливу на утримуваних, що полягав в неухильному виконанні його вказівок та дотриманні «понять» наказав ОСОБА_96 надати телефон іншому утримуваному - ОСОБА_97 (кримінальне прізвище «ОСОБА_48»), якому роз'яснив погрожуючим (зверхнім) тоном про недопустимість надмірного використання отриманих із «общака» цигарок, встановивши конкретні ліміти їх вживання.

У цей же день в період часу з 16.29 год. по 16.49 год., ОСОБА_13 знаходячись в камері № 21 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», де утримувався ОСОБА_20, з метою забезпечення неухильного контролю за виконанням визначених ним злочинних правил та обов'язків утримуваними в установі, з метою недопущення невиконання визначених ним правил поведінки (вчинення не «по поняттям»), з мобільного телефону за номером абонента НОМЕР_3 зателефонував на мобільний телефон за номером абонента НОМЕР_11, яким користувалися утримувані в камері № 59, та під час телефонної розмови в режимі «гучномовець» роз'яснив ОСОБА_97 та невстановленій особі на ім'я «ОСОБА_49» про недопустимість розмов щодо невдоволення його діями та діями ОСОБА_20 «за їх спиною» та необхідності висування претензій відповідно до встановлених «понять» особисто, а також роз'яснив, вказав на недопустимість надмірного вживання цигарок наданих їм з «общака» та довів до них встановлені ним обмеження та правила щодо їх видачі.

2. Правова кваліфікація кримінального правопорушення органом досудового розслідування.

Згідно обвинувального акту умисні протиправні дії ОСОБА_13 виразилися у наступному:

- 14.08.2020 на основі так званих «воровських понять», знаходячись в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», спільно з ОСОБА_24 (кримінальне прізвище «ОСОБА_25») завдав фізичне насильство ОСОБА_26 (кримінальне прізвище «ОСОБА_27») за порушення дисципліни у нетверезому стані перед адміністрацією установи та можливого погіршення умов утримання після його дій; (епізод 1)

- 15.08.2020 приблизно о 22.18 год., діючи за так званими «воровськими поняттями», за допомогою мобільного зв'язку надав вказівку ОСОБА_28 (кримінальне прізвище «ОСОБА_29») здійснити фізичне насильство над «баригією» ОСОБА_30 (кримінальне прізвище «ОСОБА_31»). Після чого, в цей же час, ОСОБА_28 знаходячись в камері № 13 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» вчинив фізичне насильство щодо ОСОБА_32; (епізод 2)

- в період з 15.08.2020 по 25.08.2020 на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_33 та ОСОБА_34 (кримінальне прізвище « ОСОБА_35 »), а саме зобов'язав останнього виплатити ОСОБА_36 гроші в сумі 700 гривень та передати мобільний телефон; (епізод 3)

- 04.09.2020 в період часу з 00.10 год. по 01.10 год. на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_37 (кримінальне прізвище « ОСОБА_38 ») та ОСОБА_39 (кримінальне прізвище « ОСОБА_40 »), прийняв рішення не називатися ОСОБА_41 «порядочним»; (епізод 4)

- 06.09.2020 в період часу з 22.25 год. по 22.52 год. за допомогою мобільного зв'язку вирішив конфлікт між ОСОБА_42 та невстановленою особою на ім'я « ОСОБА_43 », який не віддав їй наркотичний засіб - «метадон» на території м. Чернігів; (епізод 5)

- 07.09.2020 в період часу з 13.38 год. по 23.24 год. за допомогою мобільного зв'язку прийняв участь у вирішенні конфліктної ситуації між ОСОБА_44 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 ») та ОСОБА_45 (кримінальне прізвище « ОСОБА_46 »), за результатом якого прийнято рішення вчинити фізичне насильство над ОСОБА_44 ; (епізод 6)

- 14.09.2020 в період часу з 16.29 год. по 16.50 год. за допомогою мобільного зв'язку, керуючись так званими «воровськими поняттями», роз'яснив утримуваним ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_47 (кримінальне прізвище « ОСОБА_48 ») та невстановленій особі на ім'я « ОСОБА_49 », щодо ліміту виділення їм цигарок із «общака» та недопустимості висловлювання претензій про видачу цигарок «за його спиною», вразі наявності таких претензій чи невдоволень, необхідності висловлення цих претензій безпосередньо йому. (епізод 7)

Вказані дії ОСОБА_13 органами досудового розслідування кваліфіковані за ч. 2 ст. 255-1 КК України, а саме: він обвинувачується в умисному встановленні та поширенні в суспільстві злочинного впливу, за відсутності ознак зазначених у частині п'ятій статті 255 КК України, вчиненому в слідчому ізоляторі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України.

3. Показання сторін та інших учасників.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_13 вину у вчиненні злочину передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України не визнав, суду показав, що не вважає себе винуватим, злочину в СІЗО не вчиняв, авторитетом не є. За порушення режиму СІЗО отримував дисциплінарні стягнення. Ніяких розпоряджень не давав, таких можливостей не має. Якщо до нього звертались за порадою і допомогою, він допомагав, підказував, знайомив, оскільки не міг відмовити на прохання. Під його впливом ніхто злочину не вчинив, гроші на злочинну діяльність він не спрямовував. Щодо подій з участю свідка ОСОБА_87 показав, що дав контакт тієї особи і попросив допомоги. Додатково зазначив, що перебував в тюрмі 18 років, тому його легше звинуватити. Після звільнення одружився, працює, почав нове життя.

Допитана в судовому засіданні свідок ОСОБА_87 показала що в 2020 році вживала наркотичні засоби. Її знайомий ОСОБА_98 на прізвище « ОСОБА_99 » сказав, що наркотики можна придбати у чоловіка на ім'я ОСОБА_88 , поручився за нього і дав його номер телефону. Вона зустрілась з ОСОБА_100 , віддала йому 3500 грн., але той втік. ОСОБА_13 телефоном допоміг зв'язатись з ОСОБА_44 , який повідомив адресу проживання Роми, поїхала до нього додому, але він втік у вікно. Наркотики не купила, гроші ніхто не повернув. З ОСОБА_13 спілкувалась лише телефоном.

4. Письмові докази.

Судом в ході судового розгляду досліджені усі докази, які сторони кримінального провадження вважали за потрібне надати, а саме:

- рапорт оперативного працівника від 04.08.2020 року, згідно якого у ході оперативного супроводження матеріалів кримінального провадження отримано інформацію, що ОСОБА_13 на даний час заарештований та перебуває в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», де використовує номер мобільного оператора НОМЕР_3 , ІМЕІ НОМЕР_12 (том 2 а.с. 126);

- рапорт оперативного працівника, згідно якого за наявною оперативною інформацією «воровской общак» та «чорні кошти» ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», станом на серпень 2020 року, складають приблизно 50000 грн. і ймовірно знаходяться на банківській картці «ПриватБанку» № НОМЕР_1 , виданої на ім'я ОСОБА_18 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , який на даний час утримується в камері № 25 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», разом з ОСОБА_13 . У подальшому вказані кошти ОСОБА_13 планує перераховувати «смотрящему за общаком» по Київській та Чернігівській областях - ОСОБА_101 . Крім того, для виведення грошових коштів з ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_13 може використовувати банківську картку «ПриватБанку» № НОМЕР_13 , що також видана на ім'я ОСОБА_18 (том 2 а.с. 133);

- рапорт оперативного працівника за результатами виконання доручення слідчого №9610/24/11/1 2022 ВС 2 від 30.05.2022 року, яким встановлено анкетні дані осіб, які утримувались у ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» в період з серпня по листопад 2020 року (том 2 а.с.203-204);

- протокол огляду речей від 15.02.2021 року (том 3 а.с. 130-149);

- протокол огляду речей від 15.02.2021 року (том 3 а.с. 156-183);

- висновок експерта за результатами проведення експертизи відеозвукозапису у кримінальному провадженні від 21.07.2022 №18131/22-35, згідно якого слова та висловлювання досліджуваної особи, що зафіксовані на DVD-RW-диску марки «NANOTEX» 4,7 GB 120 min, серійний номер PSP682XD13151736I2, інвентарний №704нт (№ 1), в аудіофайлах №№ 1, 3, 13, 17, 18, 27, 29, 30, 32, 38, 41, 45 і позначені у протоколі огляду символом «Г», промовлені гр. ОСОБА_13 . Слова та висловлювання досліджуваної, особи, що зафіксовані на DVD-RW-диску марки «NANOTEX» 4,7 GB 120 min, серійний номер PSP682XD13151736I2, інвентарний №704нт (№1), в аудіофайлах №№ 2, 7-9, 12, 16, 19, 21, 22, 35, 36, 42, 43 і позначені у протоколі огляду символом «Г», ймовірно, промовлені гр. ОСОБА_13 . Встановити, чи гр. ОСОБА_13 промовлені слова та висловлювання, що зафіксовані в аудіофайлах №№ 4-6, 10, 11, 14, 15, 20, 23-26, 28, 31, 33, 34, 37, 40, 44 і позначені у протоколі огляду символом «Г», неможливо з причини непридатності за кількісними (за тривалістю) та якісними (за розбірливістю) параметрами мовленнєвого матеріалу особи «Г», що зафіксований у цих аудіофайлах, для порівняльного лінгвістичного аналізу. Текстова відтворення змісту досліджуваних розмов, що зафіксовано в томах 1, 2 протоколу огляду, у цілому, збігається з їх аудіозаписом. Відтворені слова та висловлювання досліджуваної особи позначені в ньому символом «Г». (том 3 а.с. 235-243);

- висновок експерта за результатами проведення судової лінгвістичної (семантико-текстуальної) експертизи у кримінальному провадженні від 28.06.2022 №14485/22-39, згідно якого у текстовому матеріалі відповідно до текстових відтворень за протоколами огляду речей від 15.02.2021, 10.02.2021 (DVD-R інв. №№ 704 нт, 864нт) містяться висловлювання, зміст яких підтверджує авторитетність та статус ОСОБА_13 у злочинній ієрархії як особи, яка поширює вплив на представників злочинного середовища, задіяних у процесах, які він координує або на які впливає (том 3 а.с. 194-225, 226);

- протокол огляду від 23.06.2022 року (том 4 а.с. 116-249, том 5 а.с. 1-210);

- протоколи тимчасового доступу до речей та документів від 23.06.2022 року, 09.08.2022 року, 31.08.2022 року 01.09.2022 року, 12.09.2022 року (том 6 а.с. 29-31, 37-41, 48-53, 59-66, 73-76, 98-100, 107-109, 116-118);

- протокол огляду від 21.02.2023 року (том 6 а.с. 81-91);

- довідка-аналіз від 23.02.2023 року №93/124/12/01/2023 (том 6 а.с. 122-133);

- протокол огляду від 01.03.2023 року (том 6 а.с. 134-137).

5. Аналіз, оцінка та критика доказів судом.

Дослідивши та перевіrivши в судовому засіданні всі надані суду докази, суд приходить до висновку про відсутність в діях ОСОБА_13 складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України, з наступних підстав.

Основні докази обвинувачення зводяться до записів телефонних розмов, отриманих в ході проведення НСРД, з яких встановлено набуття обвинуваченим неформального статусу під час утримання в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» в період 2017-2021 років з яких виокремлено сім епізодів встановлення або поширення злочинного впливу в суспільстві в період серпень-вересень 2020 року.

Висновок експерта щодо належності обвинуваченому голосу на частині записів розмов, що сторонами не заперечується.

Висновок експерта щодо змісту висловлювань, який підтверджує авторитетність та статус обвинуваченого у злочинній ієрархії, як особи, яка поширює вплив на представників злочинного середовища. При цьому експертом зроблено зауваження що висновок лінгвістичного дослідження потребує юридичної оцінки. Встановлюючи наявність у обвинуваченого статусу у злочинній ієрархії експерт оперує кримінальними жаргонізмами, які не мають нормативного визначення.

При цьому до висновку про те, що ОСОБА_13 поширює вплив на представників злочинного середовища експерт дійшов використовуючи в якості лексикографічного джерела визначення злочинного впливу, як сформульовано в ст.255 КК України. Таким чином експерт-лінгвіст вдався до юридичної оцінки предмету дослідження, що виходить за межі його компетенції і зробив висновок щодо поширення впливу обвинуваченим, використовуючи визначення такого впливу, яке дано в Кримінальному кодексі України, тобто припустився логічної помилки в аргументації свого висновку (хибне коло).

5.1 Статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, що передбачає відповідальність за кримінальне правопорушення, у вчиненні якого обвинувачується особа.

Частиною 1 статті 255-1 КК України передбачена відповідальність за умисне встановлення або поширення в суспільстві злочинного впливу за відсутності ознак, зазначених у частині п'ятій статті 255 цього Кодексу. Відповідно до ч. 2 ст. 255-1 КК України, за якою обвинувачується ОСОБА_13, передбачена відповідальність за дії передбачені ч. 1 цієї статті, вчинені повторно або в ізоляторах тимчасового тримання, слідчих ізоляторах чи установах виконання покарань.

Відповідно примітки 1 до ст. 255 КК України під злочинним впливом у цій статті та статтях 255-1, 255-3 цього Кодексу слід розуміти будь-які дії особи, яка завдяки авторитету, іншим особистим якостям чи можливостям сприяє, спонукає, координує або здійснює інший вплив на злочинну діяльність, організовує або безпосередньо здійснює розподіл коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення такої діяльності.

Об'єктивною стороною кримінального правопорушення, передбаченого ст. 255-1 КК України, є встановлення в суспільстві злочинного впливу, яке може виражатися у будь-яких діях спрямованих на: сприяння злочинної діяльності; спонукання до злочинної діяльності; координування злочинної діяльності, здійсненні іншого впливу на злочинну діяльність, а також виражається в організації розподілу коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення злочинної діяльності та здійсненні розподілу коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення злочинної діяльності.

Таким чином, відповідальність передбачена за будь-які дії особи, яка сприяє, спонукає, координує або здійснює інший вплив на злочинну діяльність, організовує або безпосередньо здійснює розподіл коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення саме злочинної діяльності, а не будь-якої іншої діяльності.

Згідно п.6 Постанови Пленуму Верховного суду України ввід 23 грудня 2005 року N 13 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» забезпечення фінансування злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації може полягати і в організації постачання їй коштів іншими особами, і в безпосередньому його здійсненні. У такий спосіб кошти можуть спрямовуватись на фінансування витрат, пов'язаних як із функціонуванням організованої групи чи злочинної організації (придбання автотехнічних засобів, зброї чи іншого майна, оренда приміщення, виплата коштів членам цих об'єднань за виконання ними відповідних функцій, а також винагороди виконавцям та іншим співучасникам злочинів, підкуп

представників влади, здійснення розвідувальних заходів, вкладання коштів у незаконну підприємницьку діяльність тощо), так і зі вчиненням конкретного злочину.

Міжнародне співтовариство ставить доволі високі вимоги до якості законів, ясності їхнього формулювання, правильного тлумачення та коректного застосування. Венеціанська комісія у своїй доповіді від 04 квітня 2011 року «Верховенство права» вказала, що правова визначеність є елементом верховенства права та є істотно важливою для питання довіри до судової системи. Аби досягти цієї довіри, держава повинна зробити текст закону легко доступним, закон має бути сформульований з достатньою мірою чіткості, аби особа мала можливість скерувати свою поведінку. Як вказав Європейський Суд у рішенні по справі «Ольссон проти Швеції», норма національного закону не може розглядатися як право, якщо її не сформульовано з достатньою точністю так, щоб громадянин мав змогу, якщо потрібно, з відповідними рекомендаціями, до певної міри передбачити наслідки своєї поведінки. Згідно з усталеною практикою Європейського суду поняття «якість закону» означає, що національне законодавство повинне бути доступним і передбачуваним, тобто визначати достатньо чіткі положення, аби дати людям адекватну вказівку щодо обставин і умов, за яких державні органи мають право вживати заходів, що вплинуть на права осіб (рішення у справах «Олександр Волков проти України», «С.Г. та інші проти Болгарії» та ін).

Окрім того, Європейський суд зазначає, що відповідальність за подолання недоліків законодавства, правових колізій, прогалин, інтерпретаційних сумнівів лежить, в тому числі, і на судових органах, які застосовують та тлумачать закони (рішення у справах «Веренцов проти України», «Кантоні проти Франції»).

Згідно з усталеною судовою практикою, під словосполученням «злочинна діяльність» розуміється, не будь-яка протиправна діяльність, за яку особу може бути притягнуто до інших видів юридичної відповідальності, а діяльність, за яку особу може бути притягнуто до кримінальної відповідальності, тобто за вчинення кримінальних правопорушень, замах на їх вчинення чи готуванням до їх вчинення.

5.2. Мотиви, з яких суд відкидає докази обвинувачення щодо набуття та використання обвинуваченим неформального статусу.

5.2.1. В обґрунтування пред'явленого обвинувачення в обвинувальному акті зазначено, що ОСОБА_13, внаслідок довготривалого перебування у місцях позбавлення волі в різних установах виконання покарань, будучи засудженим за вчинення майнових та насильницьких особливо тяжких злочинів, маючи певний життєвий досвід, організаторські здібності, лідерські якості, підтримуючи так звані «злочинські традиції» (неписані, однак обов'язкові для виконання правила поведінки, дотримання певної життєдіяльності (злочинного світу), які передбачають беззастережну підпорядкованість), не бажаючи ставати на шлях виправлення, тобто процесу позитивних змін, які відбуваються в його особистості та створюють у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки, ігноруючи вимоги статті 68 Конституції України щодо зобов'язання кожного громадянина неухильно додержуватися Конституції України та законів України, в тому числі чинного законодавства України, що визначають порядок утримання та відбуття покарань ув'язненими в місцях позбавлення волі, правилам поведінки в місцях позбавлення волі, а також загальноприйнятим правилам поведінки в суспільстві, використовуючи свої особисті якості та можливості, здобув «повагу та авторитет» серед засуджених, як особа в статусі суб'єкта злочинного впливу. Поряд з цим, згідно з вимогами статті 9 Кримінально-виконавчого кодексу України засуджені зобов'язані, в тому числі: виконувати встановлені законодавством обов'язки громадян України, неухильно додержуватися правил поведінки, які передбачені для засуджених, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших осіб; виконувати встановлені законодавством вимоги адміністрації органів і установ виконання покарань; ввічливо ставитися до персоналу, інших осіб, які відвідують установи виконання покарань, а також до інших засуджених. Утім, з метою здобуття, укріплення та підвищення свого «авторитету» серед осіб злочинної спрямованості, та інших осіб, які утримувалися в місцях позбавлення волі, ОСОБА_13 неодноразово нехтував вказаними вище обов'язками засуджених, порушував режим утримання, тим самим демонструючи спротив адміністрації установи виконання покарань, свою зверхність та незламність характеру, а також небажання виконувати визначені законодавством правила поведінки засуджених осіб в місцях позбавлення волі, за що піддавався заходам стягнення адміністрацією установи. Унаслідок цих порушень, у тому числі порушення розпорядку дня та режиму утримання,

зберігання заборонених предметів, невиконання законних вимог адміністрації установ виконання покарань, ОСОБА_13 також здобув та підвищив «повагу і авторитет» серед утримуваних.

Відповідно до п. 3 розділу II Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених Наказом Міністерства юстиції України 28.08.2018 за №2823/5, засуджені зобов'язані: виконувати встановлені законодавством обов'язки громадян України, неухильно додержуватися правил поведінки, які передбачені для засуджених, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших осіб; дотримуватися норм, які визначають порядок і умови відбування покарання, розпорядок дня установи виконання покарань, правомірні взаємовідносини з іншими засудженими, персоналом установи виконання покарань та іншими особами; утримувати в чистоті і порядку приміщення, дбайливо ставитися до майна установи виконання покарань і предметів, якими вони користуються при виконанні дорученої роботи, здійснювати за ними належний догляд і використовувати їх тільки за призначенням; носити одяг встановленого законодавством зразка та нагрудні знаки, затверджені зразками поіменної картки та нагрудного розпізнавального знака для засуджених (додаток 2); виконувати встановлені законодавством вимоги адміністрації органів і установ виконання покарань; виконувати необхідні роботи із самообслуговування, благоустрою установи виконання покарань; дотримуватися санітарно-гігієнічних норм, мати охайний вигляд; ввічливо ставитися до адміністрації та персоналу, інших осіб, які відвідують установи виконання покарань, а також до інших засуджених; з'являтися за викликом адміністрації органів і установ виконання покарань; дотримуватися вимог пожежної безпеки і безпеки праці.

Відповідно до п. 4 розділу II Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених Наказом Міністерства юстиції України 28.08.2018 за № 2823/5 засудженим забороняється: самовільно залишати установу виконання покарань, порушувати лінію охорони; спілкуватися із засудженими та іншими особами з порушенням встановлених правил ізоляції, звертатися до них з проханням про виконання незаконних дій; придбавати, виготовляти, зберігати і використовувати гроші, цінності, предмети, речі, речовини і вироби, заборонені до використання в установах виконання покарань за переліком предметів, виробів і речовин, зберігання і використання яких засудженими заборонено (додаток 3); продавати, дарувати або відчужувати в інший спосіб на користь інших осіб предмети, вироби і речі, що перебувають в особистому користуванні; умисно заподіювати собі тілесні ушкодження, у тому числі за допомогою іншої особи, завдавати шкоду своєму здоров'ю з метою ухилення від відбування покарання або виконання встановлених обов'язків; умисно завдавати шкоду державному, комунальному майну, майну інших юридичних чи фізичних осіб, у тому числі майну інших засуджених, створювати загрозу заподіяння шкоди такому майну; вживати спиртні напої, наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги чи інші одурманюючі засоби; чинити опір законним діям персоналу установи виконання покарань, перешкоджати виконанню ним своїх службових обов'язків, підбурювати до цього інших засуджених; грати в настільні та інші ігри з метою здобуття матеріальної чи іншої вигоди; вживати нецензурні та жаргонні слова, давати і присвоювати прізвиська; самовільно залишати призначену для перебування ізольовану територію, приміщення або визначене місце роботи, а також перебувати без дозволу адміністрації установи виконання покарань у гуртожитках та відділеннях, у яких вони не проживають, або на виробничих об'єктах, на яких вони не працюють; завішувати чи змінювати без дозволу адміністрації установи виконання покарань спальні місця, а також обладнувати їх у комунально-побутових та інших службових або виробничих приміщеннях; готувати та вживати їжу в непередбачених для цього місцях, виносити продукти харчування з їдальні без дозволу адміністрації установи виконання покарань; мати при собі предмети і речі в асортименті і кількості, що виходять за межі, встановлені переліком; курити у не відведених для цього місцях та неповнолітнім у виховних колоніях; надсилати та отримувати кореспонденцію всупереч порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України та цими Правилами; наносити собі або іншим особам татування; тримати тварин без дозволу адміністрації установи виконання покарань; виготовляти, зберігати саморобні електроприлади та користуватися ними; здійснювати фото-, відеозйомку за допомогою відповідних технічних пристроїв, у тому числі планшетного комп'ютера; самовільно переплановувати, змінювати конструктивні елементи будівель та споруд установи виконання покарань, споруджувати на виробничих об'єктах різні об'єкти (лазні, пральні, душові, сейфи, будиночки, будки, приміщення та засоби для відпочинку, опалення).

Таким чином, ОСОБА_13 фактично обвинувачується у вчиненні дій, направлених на здобуття авторитету серед засуджених шляхом порушення встановлених правил відбування покарання, та,

відповідно, у порушенні встановлених правил відбування покарання, що може потягти за собою застосування заходів стягнення передбачених ст. 132 КВК України і не утворює складу злочину передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України.

5.2.2. Також в обґрунтування пред'явленого обвинувачення в обвинувальному акті вказано, що отримавши певний життєвий досвід, маючи організаторські здібності, лідерські якості, здобувши відповідний «авторитет» та «визнання» серед криміногенного елементу (осіб, що вчиняли злочини, притягувалися до кримінальної відповідальності тощо), що утримувався в місцях позбавлення волі та знаходився на волі, ОСОБА_13 при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах (таких як: час, місце, спосіб тощо), але не пізніше серпня 2020 року, був визначений так званим «смотрящим» (кримінальним авторитетом, який уповноважений вирішувати питання віднесенні до ведення «ворів в законі» та відповідає за ситуацію в установі виконання покарань (в тому числі слідчому ізоляторі), здійснює контроль та координацію діяльності злочинного середовища на конкретній території, є утримувачем «злочинського общака» в установі виконання покарань (в тому числі слідчому ізоляторі)) за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», за адресою: Чернігівська область, м. Чернігів, вул. Реміснича, 2, а відтак - встановив та поширив злочинний вплив у вказаному слідчому ізоляторі.

5.2.3. Окрім того, в обґрунтування пред'явленого обвинувачення в обвинувальному акті вказано, що отримавши статус «смотрящего», ОСОБА_13 зобов'язувався дотримуватися чітко визначених правил особистісної поведінки (так званих «злочинських понять») щодо взаємовідносин з іншими категоріями криміногенного світу та поширення свого злочинного впливу в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», зокрема взяв на себе повноваження: підтримувати «злочинські традиції»; заохочувати осіб, що підтримують «злочинські традиції» та застосовувати каральні заходи за їх недотримання; контролювати постачання, зберігання та розподіл особистих матеріальних благ між засудженими, які відбувають покарання на території зазначеної установи; підтримувати міжрегіональні кримінальні зв'язки (як в інших місцях позбавлення волі, так і на волі); вести списки нагляду за надходженням грошових внесків від представників злочинного середовища та їх облік. Метою підтримання «злочинських понять» було створення сприятливих умов утримання осіб, що займаються злочинною діяльністю, надання їм необґрунтованих переваг (в матеріальному забезпеченні, авторитеті, забезпеченні засобами зв'язку тощо) перед іншими утримуваними відповідно до каст та ієрархії, які наводяться нижче, тобто - вплив на злочинну діяльність. Будучи «смотрящим» за ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» (в період з не пізніше 14.08.2020 по не раніше 08.11.2020), ОСОБА_13 на території установи виконання покарань - ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» визначив та запровадив власні «неписані правила поведінки» (які відповідають так званим «злочинським поняттям»), а також виконував функції, направлені на встановлення та поширення злочинного впливу.

Таким чином, ОСОБА_13 фактично обвинувачується в тому, що його було призначено так званим «смотрящим», що не утворює складу злочину передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України. Згідно ст. 2 КК України, підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад кримінального правопорушення, передбаченого цим Кодексом. Таким чином, сам по собі факт наявності у особи будь-якого неформального статусу не має наслідком притягнення її до кримінальної відповідальності.

Окрім того, законодавством не визначення поняття «смотрящий», та, відповідно, відсутні будь-які критерії, за якими б можна було стверджувати про наявність у особи вказаного статусу.

Також матеріали кримінального провадження не містять доказів того, що саме з метою встановлення або поширення злочинного впливу ОСОБА_13 отримав статус так званого «смотрящего».

5.3. Мотиви, з яких суд відкидає докази обвинувачення щодо встановлення або поширення в суспільстві злочинного впливу.

(епізод 1, 2, 6)

В пред'явленому обвинуваченні вказано, що 14.08.2020 на основі так званих «воровських понять», знаходячись в ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор», спільно з ОСОБА_24 (кримінальне прізвище «ОСОБА_25») завдав фізичне насильство ОСОБА_26 (кримінальне прізвище «ОСОБА_27») за порушення дисципліни у нетверезому стані перед адміністрацією установи та можливого погіршення умов утримання після його дій.

Крім того, 15.08.2020 приблизно о 22.18 год., діючи за так званими «воровських поняттями», за допомогою мобільного зв'язку надав вказівку ОСОБА_28 (кримінальне прізвище « ОСОБА_29 ») здійснити фізичне насильство над «бариготою» ОСОБА_30 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 »). Після чого, в цей же час, ОСОБА_28 знаходячись в камері № 13 ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» вчинив фізичне насильство щодо ОСОБА_58 .

Крім того, 07.09.2020 в період часу з 13.38 год. по 23.24 год. за допомогою мобільного зв'язку прийняв участь у вирішенні конфліктної ситуації між ОСОБА_44 (кримінальне прізвище « ОСОБА_31 ») та ОСОБА_45 (кримінальне прізвище « ОСОБА_46 »), за результатом якого прийнято рішення вчинити фізичне насильство над ОСОБА_102 .

Обвинувачення в цій частині не конкретне - не зазначено ким прийняте рішення.

Наданими судом доказами не доведено, що ОСОБА_13 дійсно встановив або поширив злочинний вплив в суспільстві, а саме на осіб, утримуваних у слідчому ізоляторі, та що вони виконали його вказівку і спричинили тілесні ушкодження ОСОБА_26 та/або ОСОБА_59 .

Окрім того, матеріали кримінального провадження не містять доказів того, що вказані в обвинувальному акті дії обвинуваченого чи інших осіб є саме злочинною діяльністю. Зокрема, не надано доказів того, що ОСОБА_13 або іншим особам пред'явлено обвинувачення у вчиненні будь-якого кримінального правопорушення проти життя чи здоров'я особи. Відсутні докази про наявність відносно ОСОБА_13 та/чи інших осіб обвинувального вироку, яким би їх було визнано винними у вчиненні кримінального правопорушення проти життя чи здоров'я особи за вказівкою обвинуваченого ОСОБА_13 , а також відсутня інформація про пред'явлення підозри та/чи обвинувачення з приводу вказаних подій. Відсутні заяви будь-яких потерпілих осіб, про вчинення кримінальних правопорушень.

Відповідно до ст. 337 КПК України судовий розгляд проводиться лише щодо особи, якій висунуте обвинувачення, і лише в межах висунутого обвинувачення відповідно до обвинувального акту. Відповідно до ст. 2 КК України особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

(епізоди 3, 4, 5)

Також в обґрунтування обвинувачення в обвинувальному акті вказано, що в період з 15.08.2020 по 25.08.2020 на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_103 та ОСОБА_34 (кримінальне прізвище « ОСОБА_35 »), а саме зобов'язав останнього виплатити ОСОБА_36 гроші в сумі 700 гривень та передати мобільний телефон.

Крім того, 04.09.2020 в період часу з 00.10 год. по 01.10 год. на основі так званих «воровських понять» вирішив спір між утримуваними ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_37 (кримінальне прізвище « ОСОБА_38 ») та ОСОБА_39 (кримінальне прізвище « ОСОБА_40 »), прийняв рішення не називатися ОСОБА_41 «порядочним».

Крім того, 06.09.2020 в період часу з 22.25 год. по 22.52 год. за допомогою мобільного зв'язку вирішив конфлікт між ОСОБА_87 та невстановленою особою на ім'я « ОСОБА_43 », який не віддав їй наркотичний засіб - «метадон» на території м. Чернігів.

Суд вважає, що у вказаних діях обвинуваченого відсутній склад злочину передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України, оскільки з пред'явленого обвинувачення в цій частині не вбачається, що обвинуваченим було здійснено злочинний вплив на діяльність інших осіб, а саме, що він сприяв у здійсненні злочинної діяльності, спонукав інших осіб до здійснення злочинної діяльності, координував злочинну діяльність інших осіб або здійснював інший вплив на злочинну діяльність осіб.

(епізод 7)

Згідно обвинувального акту, ОСОБА_13 14.09.2020 в період часу з 16.29 год. по 16.50 год. за допомогою мобільного зв'язку, керуючись так званими «воровськими поняттями», роз'яснив

утримуваним ДУ «Чернігівський слідчий ізолятор» ОСОБА_47 (кримінальне прізвище « ОСОБА_48 ») та невідомій особі на ім'я « ОСОБА_49 », щодо ліміту виділення їм цигарок із «общака» та недопустимості висловлювання претензій про видачу цигарок «за його спиною», вразі наявності таких претензій чи невдоволень, необхідності висловлення цих претензій безпосередньо йому.

В цій частині пред'явлене обвинувачення також є необґрунтованим, а саме не надано доказів того, що розподіл матеріальних цінностей відбувався для забезпечення злочинної діяльності.

Як зазначено в примітці ст. 255 КК України, під злочинним впливом слід розуміти, зокрема, організацію або розподіл коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення злочинної діяльності.

Суд вважає, що передача та розподіл між особами, які утримуються у слідчому ізоляторі цигарок, не утворює складу злочину передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України, оскільки передача та розподіл цигарок не були і не могли бути направлені на забезпечення злочинної діяльності. В пред'явленому обвинуваченні не конкретизовано яка саме злочинна діяльність забезпечувалась передачею утримуваним у слідчому ізоляторі цигарок.

Окрім того, не має значення статус коштів, майна чи інших активів (доходів від них), які розподіляються, зокрема статус так званого «общака», оскільки для кваліфікації дій особи за ч. 2 ст. 255-1 КК України необхідно встановити, що такий розподіл здійснюється з метою забезпечення злочинної діяльності самим обвинуваченим чи іншими особами, а не встановити статус коштів, майна чи інших активів (доходів від них).

Крім того, законодавством не визначено поняття «общак», яке є жаргонізмом, в зв'язку з чим неможливо встановити які саме кошти, майно чи інші активи (доходи від них) можна вважати «общаком».

Згідно ст. 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях, усі сумніви стосовно доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Обов'язок суду щодо дотримання презумпції невинуватості і права на справедливий судовий розгляд, які передбачені ст. 62 Конституції України і положеннями ч. 2 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Відповідно до вимог частин 1, 2 ст.17 КПК України особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданий, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумнів сумнівом.

Як визначив Європейський суд з прав людини (справа Нечипорук і Йонкало проти України від 21 квітня 2011 року, заява № 42310/04), суд при оцінці доказів керується критерієм доведеності винуватості особи «поза будь-яким розумними сумнівом» і «така доведеність може впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою».

Будь-які докази, які б поза розумним сумнівом доводили вину обвинуваченого стороною обвинувачення суду не надані.

Норма ч. 6 ст. 22 КПК України передбачає, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створює необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків.

Згідно з положеннями ст. 22 КПК України кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності, що передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими цим Кодексом.

Відповідно до вимог ст. 92 КПК України обов'язок доказування обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, передбачених ст. 91 КПК України покладається на сторону обвинувачення безпосередньо у судовому засіданні.

Диспозицією ст. 85 КПК України передбачено, що належними є докази, які прямо чи непрямо підтверджують існування чи відсутність обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, та інших обставин, які мають значення для кримінального провадження, а також достовірність чи недостовірність, можливість чи неможливість використання інших доказів.

Проте належних, допустимих доказів, які в сукупності доводили б обвинувачення, стороною обвинувачення не надано.

Доведення вини особи «поза розумним сумнівом» є стандартом доведення, необхідним для визнання особи винною із застосуванням принципу змагальності судового процесу. При цьому саме сторона обвинувачення несе тягар доведення вини і зобов'язана доводити свою версію подій за цим стандартом. Це означає, що позиція, яка представлена обвинуваченням, має бути доведена в тій мірі, що у «розумної (розсудливої) людини» не може лишатися «розумного сумніву», що обвинувачений винен.

Тобто, стандарт доведення «поза розумним сумнівом» означає, що сукупність обставин справи, встановлена під час судового розгляду, виключає будь-яке інше розумне пояснення події, яка є предметом судового розгляду, крім того, що інкриміноване кримінальне правопорушення було вчинене і обвинувачений є винуватим у вчиненні цього кримінального правопорушення.

Поза розумним сумнівом має бути доведений кожний із елементів, які є важливими для правової кваліфікації діяння: як тих, що утворюють об'єктивну сторону діяння, так і тих, що визначають його суб'єктивну сторону (постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду від 04.07.2018 у справі № 688/788/15-к). Це питання має бути вирішене на підставі безстороннього та неупередженого аналізу наданих сторонами обвинувачення і захисту допустимих доказів, які свідчать за чи проти тієї або іншої версії подій.

Обов'язок всебічного і неупередженого дослідження судом усіх обставин справи означає, що для того, щоб визнати винуватість доведеною поза розумним сумнівом, версія обвинувачення має пояснювати всі встановлені судом обставини, що мають відношення до події, яка є предметом судового розгляду. Наявність таких обставин, яким версія обвинувачення не може надати розумного пояснення або які свідчать про можливість іншої версії інкримінованої події, є підставою для розумного сумніву в доведеності вини особи.

Необхідність дотримання судом вказаного стандарту також неодноразово була зафіксована в рішеннях Європейського суду з прав людини, наприклад в рішенні від 18.01.1978 у справі «Ірландія проти Сполученого Королівства», в якому ЄСПЛ зазначив, що докази вини особи повинні впливати із співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту.

В рішенні «Севтап Везнедароглу проти Туреччини» Європейський суд з прав людини зазначив, що ніхто не повинен піддаватися покаранню за рішенням суду, якщо вина такої особи не доведена поза розумним сумнівом.

Кримінальний кодекс України доповнено статтею 255-1 згідно із Законом № 671-IX від 04.06.2020 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою". В ході опрацювання цього законопроекту була висловлена низка зауважень, які залишаються актуальними для практики застосування діючих норм КК України. В пред'явленому обвинуваченні викладена фактична легітимація жаргонних понять тюремної субкультури («смотрящий», «злочинський общак», «злочинські поняття», «злочинські традиції» та ін.), які не мають юридичного визначення.

Формулювання обвинувачення не враховує приписи статті 8 Конституції України, а також правові позиції Конституційного Суду України, який дійшов висновку, що визначальними елементами верховенства права є принципи рівності і справедливості, правової визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не

виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці неминуче призводить до сваволі (абзац другий підпункту 5.4 пункту 5 мотивувальної частини Рішення КСУ від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005).

Суд, провівши судовий розгляд даного кримінального провадження у відповідності до положень ч. 1 ст. 337 КПК України, згідно з якими, судовий розгляд проводиться лише в межах висунутого обвинувачення відповідно до обвинувального акту, дотримуючись принципів змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створив необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, безпосередньо дослідивши надані докази, давши їм належну оцінку, приходить до висновку про необхідність виправдання обвинуваченого відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 373 КПК України та ухвалення виправдувального вироку, оскільки стороною обвинувачення не доведено, що в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення.

Аналіз досліджених в судовому засіданні доказів, дає суду підстави вважати, що прямих та достатніх доказів на підтвердження наявності в діяннях ОСОБА_13 складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України, стороною обвинувачення суду не надано, що є підставою для ухвалення виправдувального вироку, відповідно до п.3 ч.1 ст. 373 КПК України.

Враховуючи приписи ч. 2 ст. 124 КПК України, відповідно до якої судові витрати на залучення експертів стягуються тільки при постановленні обвинувального вироку, судові витрати на залучення експертів у зв'язку з проведенням судових експертиз, які складають 25672 грн. 72 коп., слід віднести на рахунок держави.

Дані про наявність речових доказів суду не надавались.

Керуючись ст.ст.368-370, 373-374 КПК України, суд -

УХВАЛИВ:

Виправдати ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , за відсутністю в його діях складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 255-1 КК України.

Судові витрати в кримінальному провадженні за проведення судових експертиз в сумі 25672 гривні 72 копійки віднести на рахунок держави.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Чернігівського апеляційного суду через Новозаводський районний суд м. Чернігова протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано, а в разі подання апеляційної скарги - після ухвалення судового рішення судом апеляційної інстанції, якщо вирок не скасований.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку суду. Повний текст вироку вручається в день його проголошення.

Головуючий суддя: ОСОБА_1

Судді: ОСОБА_2

ОСОБА_3